

20 ÉVES A JAM PROJECT

ÍRTA: KARASZ ATTILA - SUPERMARIO4EVER (supermario4ever.wordpress.com)

Akinek ismerősen cseng a *Super Robot Taisen* vagy a *GARO* széria, az biztosan hallott már *JAM Project* dalt. Ezen két sorozat szinte egybeforrt az együttes nevével, annyi openinget és endinget készítettek, de sok más animéhez is énekeltek dalokat. A szélesebb animés közösség jó eséllyel a *ONE-PUNCH MAN* openingje által ismeri az együttest. De a zenei repertoárjuk óriási, és mivel idén 20 évesek, érdemes összefoglalni a pályafutásuk történetét.

A kezdetek

Mizuki Ichiro ötlete volt a *JAM Project*. A név a „Japanese Animationsong Makers” kezdőbetűiből állt össze. Célja az volt, hogy olyan tapasztalt anime előadókból alapítson együttest, akik már letettek valamit az asztalra, és elkötelezettek a minőségi anime zenék iránt. A csapat 2000. július 19-én öt taggal alakult meg, és hogy mennyire számít a tapasztalat, jól jelzi, hogy már az első daluk is rendkívül erősek, energikusak. Az alapítógok Mizuki Ichiro mellett Kageyama Hironobu, Endoh Masaaki, Matsumoto Rica és Sakamoto Eizo mind ismertek voltak az együttes megalakulásakor. Az első kislemez az *éX-Driver* OVA openingje, a *Kaze ni Nare*. Habár a kislemez nem szerepelt az Oricon lemezadási listán, a rajta hallható két dal minősége nyilvánvalóvá tette, hogy komolyan veszik magukat, és hosszú távra terveznek a japán zenei piacon. A kezdeti időkből még a *The Soul-taker* anime openingje az, ami ismertebbé tette őket, illetve a 2001 áprilisában megjelent *Super*

Robot Taisen Alpha opening és ending kislemez volt az első, mely szerepelt az Oricon kislemezadási listán. Viszont inkább a kisebb nevű PlayStation játékokhoz énekelte dalaik jellemezték az első éveiket. De az ezekhez készített dalaik is hihetetlenül profin vannak megírva, és azáltal, hogy energikusak, dinamikusak, a dalok jócskán túlnőttek a játékok hírnevén; sokkal inkább kötik azokat az együtteshez.

Mindegyik kislemez megjelent albumon. Viszont ezeket az albumokat válogatásalbumként tartják számon, és „BEST COLLECTION” alcímen adták ki őket. Az első ilyen válogatásalbum 2002 márciusában „BEST Project” néven jelent meg, és az addig elkészült 9 kislemez dalait tartalmazza. Már ekkor is írtak olyan dalokat, melyeket nem

animének vagy videojátéknak szántak. És mivel ezekből is összejött egy albumra való, ezért a válogatásalbummal szinte egyszerre megjelent a „JAM FIRST PROCESS” című stúdióalbumuk. Ez a VICTOR Entertainment kiadó gondozásában jelent meg, és máig az egyetlen olyan albumuk, mely nem került fel az Oricon albumadási listára. Habár ezen az albumon is alapvetően erőteljes dalok hallhatók, mégis érzékelhetően más hangulatúak, mint az animés dalaik. Emellett nem túlzás kijelenteni, hogy Mizuki Ichiro erre az albumra énekelte fel énekesi pályafutásának legcsodálatosabb, legfájdalmasabb balladáját, *Mizu ni Utsuru Tsuki ~My heart* címen.

Úton a csúcs felé

Ahogy egyre ismertebb lett az együttes, úgy énekeltek egyre ismertebb animéknek is dalokat. A *Mazinger* különböző kisebb szériái (pl. *Mazinkaizer*) és a *Getter Robo* mellett olyan ani-

mék is megjelentek a repertoárjukban, mint a *Choujuushin Gravion*, *Scrapped Princess*, *Yu-Gi-Oh!* melyek új lendületet adtak az együttes ismertségének. 2002-ben több tagcsere is történt az együttesben. Sokak meglepetésére Mizuki Ichiro lépett ki, nem sokkal utána pedig Kitadani Hiroshi csatlakozott. Ő a *Shutsugeki! Machine Robo* anime openingjével debütált új tagként. Sakamoto Eizo is távozott az együttesből, viszont 2003 márciusában csatlakozott Fukuyama Yoshiki és Okui Masami. Míg Okui Masami a *Scrapped Princess* openingjével debütált, mint *JAM Project* tag, addig Fukuyama Yoshiki a *Mazinkaizer* egyik OVA-jához énekelte egy kemény rock dalt.

A csapat első nagy durránása a Super Robot Taisen Alpha második részének opening és ending kislemeze, a SKILL, mely egészen a 25. helyig jutott el az Oricon kislemezeladási listán. Máig ez az egyik legismertebb daluk, és minden egyes koncertet ezzel zárnak. A második válogatásalbumuk, a FREEDOM már némileg változatosabb képet ad. Több rajta a lassabb dal, emellett néhány saját szerzemény is helyet kapott az albumon. Mivel több az elektronikus hangzás ezen a lemezen, így vannak dalok, amik inkább az úgynevezett „powerful pop” kategóriába sorolhatók. Ezekben a dalokban bár a szintetizátor alap dominál, de a zene és az ének is rendkívül erős, ezért jól kiegészítik a valódi rock dalokat. Valamint ekkor kezdtek el retrós hangzásvilágú dalokat írni. Vannak szerzemények, melyeket mintha a '70-es évek animés dalai inspiráltak volna. Sokban emlékeztetnek a Mazinger Z és Devilman dalaira, csak a különbség, hogy vala-

mivel erőteljesebb a hangszerelés. Valamint a dalszövegek ugyan messze vannak a „progresszív” színvonalától, de lényegesen jobbak, mint a '70-es évek fentebb említett anime dalainak szövegei, ahol szintén tetten érhető, hogy elsősorban a 8-12 éves korosztálynak szólnak azok a sorozatok. A JAM Project szerencsére ennél tovább ment, és hogy komolyan veszik magukat, az is jelzi, hogy dolgoznak annyit a számaikon, hogy az a szélesebb korosztály számára is élvezhető legyen.

Habár egyre több animéhez írtak dalokat, az azért érezhető, hogy a Super Robot Taisen a fő csapásirány. Szinte minden egyes válogatásalbum SRT dallal kezdődik, és az ezekből készült kislemezek is kiemelkednek a slágerlistákon. Ahogy a harmadik válogatásalbum, a JAM-ISM is a VICTORY című dallal indul, melynek szintén retrós hangzása van. Egyébként ez a személyes kedvenc albumom, mert a maga 70 perces hossza végig tartalommal van kitöltve, és 14 olyan dal került fel rá, melyek azt éreztetik, hogy az együttes ekkor volt leginkább elemében dalírás és azok előadása terén is. A JAM-ISM is egységesebb lett, inkább az erősebb, rock dalok dominálnak, a balladák is rock alapokra lettek megírva.

A világ másik végéről érkezett támogató

Ahogy a JAM Project egyre sikeresebb lett, úgy lettek egyre ismertebbek világszerte. Még csak nem is elsősorban az internetnek köszönhe-

tően, hiszen 2004-2005 körül még csak elterjedőben volt a világháló, sokkal inkább amiatt, hogy az animék - melyek betétdalait énekelték - Japánon kívül is terjedtek. A legnépszerűbbek az amerikai kontinensen voltak, a JAM Projectnek pedig komolyabb rajongótábora alakult ki Mexikóban és Dél-Amerikában. Ennek következtében az együttes egyre többet koncertezett a kontinensen. 2004-ben az egyik brazil koncerten figyeltek fel egy bizonyos Ricardo Cruz nevű énekesre. Ő Brazíliában, anime dalok portugál változatait énekl fel, emellett fordítóként is dolgozik. Sok manga portugál nyelven az ő fordításában olvasható. Hogy mennyire jól énekel, jelzi az is, hogy az ismerkedős beszélgetés után nemsokára a JAM Project felvette őt amolyan tiszteletbeli tagnak. Ez azt jelenti, hogy néhány JAM Project dalban ő

is közreműködik, illetve néhány kislemez borítón ő maga is látható. Először a Meikyuu no Prisoner kislemezen, a B-side trackben (Neppuu! Shippuu! Cybuster) hallhattuk énekelni. Nem is kellett utána sokáig nélkülözni, hiszen a rá következő GONG kislemezen is közreműködött. Ez egyébként a maga 16.250-es összeladásával máig a legsikeresebb JAM Project kislemez.

A csapat népszerűsége nemcsak a fentebb említett okoknak köszönhető, hanem annak is, hogy 2003-2004 táján, a '90-es évek után, az anime zenék másodvirágzásnak indultak. Egyre több olyan énekes, együttes kezdte ekkor a pályafutását, akik nemcsak hogy anime dalokra szakosodtak, hanem ezt kifejezetten igényes formában művelték.

Ekkor debütált például Kuribayashi Minami, Misato Aki, Suara, nem sokkal utánuk jött Chihara Minoru, illetve ekkoriban jelentette meg első kislemezét az angela együttes (sokan azt hiszik, hogy az énekesnő fut angela néven, de ez a csapat neve), és ekkor vált népszerűvé az ALI PROJECT is. Emellett 2005-ben rendezték meg az első Animelo Summer Live-ot. Ez volt az első olyan koncert, mely kifejezetten az anime előadókra fókuszált. Egy ilyen koncerten körülbelül 20-25 anime énekes lép fel 2-3 dal erejéig.

Vannak, akik minden évben fellépnek, és vannak, akik kihagynak egy-egy alkalmat. Ez többek között annak a függvénye, az adott évben mennyire aktívak. Ahogy kikövetkeztethető, a rendezvény koncertsorozattá nőtte ki magát, ugyanis annyira népszerű lett már az első évben is, hogy nem is volt kérdés a folytatás. Kitalálója pedig nem más, mint Okui Masami, akinek fő célja pont az volt, hogy összefogja az anime előadókat, és azáltal tegye ismertebbé őket, hogy ha valaki nagyon rajong 1-2 előadóért, megváltja értük a jegyet, így láthatja a többi anime előadót is, ezáltal ismerjen meg minél többeket. Az ötlet fantasztikus, és főleg az első éveket érdemes megnézni, hogy mekkora buli volt egy ilyen koncert. Véleményem szerint a koncert 2012 táján elvesztette az eredeti szellemiségét azáltal, hogy nagynevű producerek kezébe került a jog, és egyre inkább

azokra az előadókra került a fókusz, akik népszerű anime dalt énekeltek, de nem feltétlen az animék tartoznak a fő profiljukba, így elveszett az az érték, hogy anime énekesek szórakoztatják a közönséget, és a koncert végén mindenki együtt elénekelte az adott évre írt betétdalt. Ez olyan érzetet adott, mintha egy nagy család lettek volna.

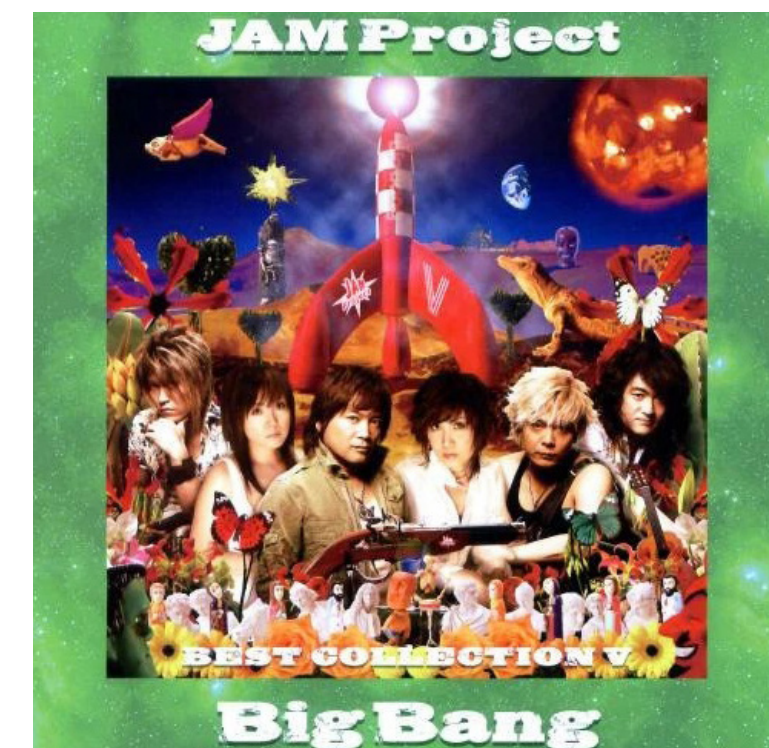
A JAM Project ennek köszönhetően tudott egy jó szintet tartani eladások terén. Az animék és videojátékok mellett befigyeltek az élszereplős, úgynevezett Tokusatsu sorozatok is. Ezek azok a sorozatok, ahol általában a főszereplő látszólag egy átlagos életet él, de titokban superhősként

menti meg a világot. Ezek közül a legnagyobb dobás a GARO széria volt, melynek nem csupán az élszereplős sorozataihoz énekel betétdalokat a JAM Project immár 2006 óta, hanem az azóta 3 szériát megélt animét is gazdagították a dalaikkal.

Hirtelen jött válság

2007-ben még minden rendben ment az együttes számára. Sorra jelentek meg a kislemezek, és a soron következő válogatásalbum (Big Bang) is nagy sikert aratott. Viszont a 2008-as év komoly nehézségeket hozott az együttesnek. Világ körüli turnéjukra készültek, amikor április 7-én Matsumoto Rica minden előzmény nélkül bejelentette, hogy kilép az együttesből. Hivatalos indoklás szerint azért, hogy teljes mértékig a Pokémon franchise-ra tudjon összpontosítani. A bejelentés nemcsak a rajongók részéről váltott ki döbbenetet, hanem az együttesnek is át kellett szervezni a dalokat. Az biztos, hogy távozása nem volt tiszta, ugyanis Matsumoto Rica nem sokkal a kilépése után közzétett a weboldalára egy írást, amit hamar törölnie kellett. Az ötfősre redukálódott együttesből Okui Masami volt az, aki a leginkább megérezte Matsumoto Rica távozását, hiszen ő maradt az egyetlen nő az együttesben, így a koncerteken neki kellett elénekelni az ő részét is. A JAM Project megcsinálta a világ körüli turnét, de Okui Masami annyira megterhelte magát, hogy meg is betegedett. Ötük közül az ő szólókarrierje a legaktívabb, és azt is szinte saját erőből mene-

dzelte, így alig pihent. A koncertsorozatot és a 2008-as Animelo Summer Live-ot orvosának utasítása ellenére végigcsinálta. Japán mentalitás... De hogy mennyire megterhelő volt az énekesnőnek, jelzi, hogy ő is ki akart lépni a JAM Projectből, de Kageyama Hironobu maradásra bírta.

„Az ötfősre redukálódott együttesből Okui Masami volt az, aki a leginkább megérezte Matsumoto Rica távozását, (...) a koncerteken neki kellett elénekelni az ő részét is.”

Mindenképp szükség van női tagra, aki lágyágot visz a férfiak által közvetített erőbe. Ki lehet jelenteni, hogy Matsumoto Rica kiválásával komoly veszteség érte az együttest, ugyanis a két énekesnőnek is más volt a hangszíne, így remekül kiegészítették egymást.

Jó eséllyel a megélt krízis hatására tért Okui Masami a spiritualitás útjára. Erről árulkodik az is, hogy a 2009-ben megjelent szólóalbuma (Akasha) erősen spirituális hatású lett, valamint nem sokkal ezután alapította meg a Megami Projectet, melynek keretében jóga előadásokat, valamint hangfürdőt (Sound Bath) tart a résztvevőknek.

Újult erővel újra színpadon

A JAM Project szerencsére gyorsan kijött a krízisből, még 2008-ban megjelentették a hatodik BEST COLLECTION albumukat, mely a Get over the Border címet kapta. Bár ez az album még határeset abból a szempontból, hogy tetten érhető, ahogy lelkileg is megsínylelték Matsumoto Rica távozását. Több ballada is helyetkapott ezen az albumon, és több az olyan dal, mely elüt a JAM Project megszokott hangzásvilágától. Szerencsére az album az együtteshez mérten sikeres volt, így nem is volt kérdés a folytatás. Még 2008-ban 2 kislemezzel jelentkeztek, majd 2009-ben 6 jobbnál jobb (és ez nem túlzás) kislemezt jelentettek meg, valamint a 7. válogatásalbum, a SEVENTH EXPLOSION is bizonyította, hogy az együttes újra

a régi. Ez az ötös felállás már végleges, a JAM Projectet a mai napig Kageyama Hironobu, Endoh Masaaki, Kitadani Hiroshi, Fukuyama Yoshiki és Okui Masami alkotják.

2010-ben egy hatalmas válogatásalbummal ünnepelték meg fennállásuk 10. évfordulóját. Nagy dobozban jelent meg az eddig kiadott hét BEST COLLECTION album, valamint egy bónusz CD-re felkerült néhány saját dal karaoke verziója, és több dalt is felénekeltek több nyelven. A doboz tartalmazott továbbá 4 DVD-t is, videoklipekkel, koncertekkel, interjúkkal, valamint egy könyvet is, ahol az együttesről lehet olvasni. A kiadvány nagyon gyorsan „Sold Out” jelölést kapott a webáruházakban. Limitált példányszámban (5000) jelent csak meg, és nagy igény volt rá. Ma már nagy rit-

kaságnak számít, és ha szeretnénk magunkénak tudni egy példányt, bizony mélyen bele kell nyúlunk a pénztárcánkba, ugyanis ha fel is kerül aukciós oldalakra, kisebb vagyonért cserél gazdát.

Szintén 2010-ben jelentették meg második stúdióalbumukat MAXIMIZER ~Decade of Evolution~ címmel. Az albumra 12 dal került fel, melyek egyedi és erős hangzást kaptak, így ez különösen kedvelt a rajongók körében. Talán ennek is köszönhető, hogy ez lett a legsikeresebb album a maga 10.334-es eladásával.

Szerencsére maradtak a 2009-ben általuk kijelölt úton, és 2010-2012 között nemcsak, hogy minőségi kislemezekkel jelentek meg, hanem mindegyik daluk emlékezetes volt. Ez jól jelzi,

hogy az együttes komoly múlttal rendelkezik zeneszerzés terén, hiszen ekkortájt jelentették meg az 50. kislemezüket, és még mindig képesek, ha nem is feltétlen innovatívát alkotni, de olyan dalokat írni, ami hallgattatja magát. Jelen voltak a tipikus erős hangzású JAM Project dalok mellett, a könnyedebb, Okui Masami által írt dalok, sőt, itt-ott még bolondozást is megengednek maguknak.

Meredek zuhanás

Egészen a 2012 novemberében megjelent 9. válogatásalbumig, a THE MONSTERS-ig nem is volt semmi gond eladások terén. Az együttes hozta a tőle már-már elvárható sikert, de az album után pár héttel megjelent Wings of the Legend kislemeznél mintha egy fonalat vágtak volna el.

Annak ellenére, hogy véleményem szerint az együttes eddigi legjobb kislemezét adta ki 2012 decemberében, az eladási adatok nem hozták az előző kislemezek számaikat, ugyanis az eddig megszokott 5-8 ezres eladás helyett, a Wings of the Legendből csak 3 ezret értékesítettek. Ez a csökkenés pedig tendencia-szerű lett, ugyanis a 2013-tól megjelent kislemezek 1 kivétellel csupán 1-2 ezres eladást tudhatnak magukénak. Nincs erre magyarázat, de azt érdekes megfigyelni, hogy több anime előadónak is, mint például ALI PROJECT és Chihara Minori album- és kislemez eladásai szintén ekkortájt indultak csökkenésnek. Vélhetően a fentebb említett anime zenék másodvirágzása 2012-ig tartott.

A kislemezek egyre csökkenő eladása az albumokra is hatással volt. Ennek ellenére nem szakította meg velük a Lantis a szerződést, továbbra is írták az egyébként jobbnál jobb dalokat. Készültek dalok az újabb *Super Robot Taisen* játékoknak, a *GARO* szériának, illetve a *Nobunaga the Fool* és a *One Punch Man* animéknek is. És nem nehéz kitáplálni, hogy a *One Punch Man* első szériájának opening kislemeze - az a bizonyos kivétel, amire utaltam - tudott robbantani eladások terén. Az utóbbi évek egyik legismertebb anime dalává avanszált a THE HERO!! ~Ikareru Kobushi ni Hi wo Tsukero~ című dal, amit karaokén is (így vagy úgy) előszeretettel énekelnek.

„Nagyon szerencsétlenül jött ki, hogy az együttes 20. évfordulója világgjárvány idejére esik.”

A jelen

Nagyjából 2017-ig tudott az együttes aktív maradni, a THE EXCEEDER kislemez után már ritkultak a megjelenések. Az utolsó kislemezük a *One Punch Man* második évadának és egy új *Super Robot Taisen* játék betétdalai 2019 áprilisi megjelenések. Azóta nem tudni új JAM Project kislemezről. Nagyon szerencsétlenül jött ki, hogy az együttes 20. évfordulója világgjárvány idejére esik. Annyiból szerencsés a helyzet, hogy még január 1-jén megjelent a 20th Anniversary Complete BOX, mely szintén limitált kiadásban jelent meg. Ahogy a 10. évfordulós, ez is egy nagy dobozban tartalmazza az eddig megjelent albumokat, néhány extra Blu-ray-t, és nemcsak könyvet társítottak a kiadvány mellé, hanem a dalszövegek is külön

könyvben olvashatók. Valamint néhány 20. évfordulós relikvia is helyet kapott a nagy dobozban. Emellett kiadtak egy stúdióalbumot is *The Age of Dragon Knights* címmel. Az album érdekessége, hogy olyan előadók működtek közre, mint Angela, ALI PROJECT, FLOW, GRANRODEO, Kajiura Yuki. Az ő zenéikkel igazán változatosra sikeredett az album. De később a koncertsorozatot sorra le

kellett mondani, és új dalok sem készülhettek, megbeszéléseiket is online tartották. De azt megtették, hogy néhány ilyen online beszélgetéskor énekeltek. Ezeket felvették, és közzé tették a Twitter oldalukon. Mint látható, az együttes a mai napig aktív. Hogy mennyire jelentethetnek meg kiadványokat, ha lecseng a járvány, és mennyire tartanak koncerteket, az a jövő zenéje. Egy biztos: Japán egyik legjobb együtteséről van szó, ahol a tagok nemcsak maguk szerzik a dalokat, de tudnak énekelni is, és mindegyiknek saját egyénisége van, ami még a Távol-Keleten is ritkaságszámba megy, főleg manapság. Ezért remélem, hogy a járvány után újra olyan aktívak lesznek, mint előtte voltak.

A tagok

Végezetül a tagokat mutatnám be néhány sorban.

Jelenlegi tagok

Kageyama Hironobu

Az együttes alapítótagja, egyben vezetője is. 1961-ben született és 1977-ben kezdett zenélni. Néhány középiskolás osztálytársával alapította meg a LAZY nevű együttest, akikkel megalapozta szólóénekesi karrierjét, és tapasztalatot is szerzett. Első szólóalbumát 1981-ben jelentette meg *BROKEN HEART* címmel. Rengeteg kislemezt készített, több mint 70-et. Ezek közül a *Dragon Ball Z* dalok lettek a legismertebbek. A JAM Projectnek is ő írja a legtöbb dalt, jellemzően a kislemezek címadó dalait.

Endoh Masaaki

Ő a másik alapítótag. 1967-ben született, első kislemezét 1995-ben jelentette meg. Jellemzően rövid életű együttesek tagja volt a JAM Project előtt. Első szólóalbumát csak 2003-ban adták ki CHAKURIKU!! címmel. Az együttesben nemcsak neki van a legkiterjedtebb hangja - akár 5 oktávot is ki tud énekelni -, de sokáig is tudja tartani a magas hangot.

Így kapta meg a „Young Lion of Anison” becenevet. Szólókarrierjében nincs igazán olyan anime, mely szorosán kötődik a nevéhez, a három feldolgozásalbuma, az ENSON, ENSON2, ENSON3 a legsikeresebbek tőle. Az együttesnek nem ír sok dalt, azok inkább albumokon jelennek meg.

Kitadani Hiroshi

2002-ben csatlakozott az együtteshez. 1968-ban született, aktív énekesi karrierjét 1999-

ben kezdte a ONE PIECE első openingjével. Az anime szinte egybeforrt a nevével. Neki is elég későn, csak 2008-ban jelent meg az első albuma, R-new címmel. Énekesi karrierjét a 2014-ben megjelent SCORE album foglalja össze, utána nem is nagyon jelentkezett szóló dallal. Ő a JAM Project móka-mestere, emellett ő írja a legviccesebb, legőrültebb dalokat.

Fukuyama Yoshiki

2003 óta tagja a JAM Projectnek. 1963-ban született, és ő nem is inkább szólókarrierjével, sokkal inkább a Macross 7 animéhez alapított Fire Bomber együttes tagjaként vált ismertté a '90-es években. Szóló lemezeket érdekes módon a JAM Projecthez való csatlakozása után jelentette meg. Annak ellenére, hogy igazi rocker hangja van, ritkán énekel kemény rock alapra, pedig akkor van igazán elemében. Balladákban viszont

hihetetlenül lágy hangon énekel, teljes mértékig átélhetővé teszi a dalt. Ő is kevés dalt ír az együttesnek, azok is inkább albumokon jelennek meg.

Okui Masami

A csapat egyetlen női tagja, 2003-ban Fukuyama Yoshikivel együtt csatlakozott.

Az ő szólókarrierje a legaktívabb: közel 60 kislemezt jelentetett meg, és a 18 stúdióalbumhoz jönnek még a válogatás-, feldolgozás-, koncertalbumok, és az a számtalan dal, amit más előadónak írt. Legismertebb animés dalai a Slayershöz és a Shoujo Kakumei Utenához kötődnek, de szólókarrierjének igazi értékét stúdióalbumaiban mutatja be. Elsősorban lassú balladákat ír a JAM Projectnek.

Korábbi tagok**Mizuki Ichiro**

1948-ban született, mondhatni az anime zene „feltalálója”, atyja. Ő az első olyan énekes, aki komoly karriert épített anime zenékre, de mivel nem volt divatban a '70-es években, hogy ezek a dalok külön kislemezen jelenjenek meg, ezért később, válogatásalbumokon kaptak helyet. Legismertebb animéi a Mazinger Z és a Devilman, de

számtalan anime kötődik a nevéhez. Tagja az úgynevezett „BIG-3”-nek, melyet Kushida Akirával és Horie Mitsukóval alkot. Ők hárman az anime zene igazi veteránjai. Mizuki Ichiro csupán 2002-ig volt az együttes aktív tagja, de utána a háttérben sokáig segítette őket. 2007-ben pedig egy dal erejéig (STORMBRINGER) énekesként is visszatért.

Sakamoto Eizo

1964-ben született, igazi rocker hangja van. A JAM Project mellett az Animetal nevű együttes tagja lett. A csapat anime dalokat dolgoz fel metál stílusban. Ő is 2002-ig volt a JAM Projectnél, de ő végleg kilépett. Erősebb dalok mellett balladákban alkotott maradandót.

Matsumoto Rica

1968-ban született, szólókarrierje 1993-ban kezdődött, amikor két mini-albuma jelent meg egy hónapon belül. A rajtuk szereplő dalok markánsan eltérnek egymástól, ezért jelentek meg két külön kiadványban. Ezután adták ki animés kislemezeit, de a Pokémonnal indult be igazán a karrierje. Nemcsak mint az főszereplő, Satoshi (Ash Ketchum) seiyuu-jeként vált ismertté, hanem megannyi japán Pokémon betétdalt énekelte. Az első kislemez, a Mezase Pokémon Master minden idők legsikeresebb anime kislemeze, több mint 1 millió 100 példányt adtak el belőle. Ez az egyetlen olyan anime kislemez, mely átlépte az 1 milliós eladást. Azóta is a Pokémon a fő csapásirány nála.

